

Forfatter: Gyldenstjerne, Henrik Mogensen

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Gyldenstjerne, Henrik Mogensen (1565-05-12)

Citation: Gyldenstjerne, Henrik Mogensen: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Gyldenstjerne, Henrik Mogensen (1565-05-12)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 608.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060527.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Varberg, 12. Maj 1565. Henrik Mogensen Gyldenstjerne til Mogens Gyldenstjerne.

Han beretter om Marschen til Varberg og om en Fremrykning ind i Sverrig, men er meget utilfreds med Forholdene og beder Faderen skaffe ham Plads paa Flaaden. Han har faaet ødelagt en Hest og har afskediget en Karl og beder Faderen betale denne hans Tilgodehavende.

Sønlig helsen nu och altid forsendt med Gud, Vor Herre. Kere fader, tacker ieg eder for allt gott, som y mig giortt oc beuist haffuer, huilkett y skulle altid finne mig igen for eders lydactige barn, saa lenge som ieg leffuer. Kere fader, giffuer ieg eder ydmygeligen [til]²⁾ kende, att vi s. 609ere nu kommen til Varbier oc ligger her, oc huortt vi siden hen skulle, skal ieg haffue verst att komme aff sted met mitt tingest, thi ieg ved siden icke, huor ieg skall faa vogne eller kløff¹⁾. Dett er mesten affbrentt her om kring, og endnu huer dag²⁾. Y Halmsted kørde der fire aff vognerne fraa mig, som vare eders bønner om kring Lund, oc bleff der møgett aff mitt tingest tilbage; kand ske jeg faar dett aldrig. Haffde ieg kunde betenke dett før, men ieg var hos eder; dog ieg tore om ingen honde tale med eder, faar ieg saa, att y haffde møgett annett end min bestilling at tage vare. Kere fader, giffuer ieg ydmygeligen til kende, att ieg vare møgett heller til skiffs for denne handell, da tore ieg icke haffue omhu for vogne eller kløff eller øll oc madtt oc haffre oc høe eller hues annet ieg haffuer y behoff; der til med haffuer ieg ingen ryst vogen hafftt y lang tid. Derfor beder ieg eder ommett for Guds skyld, att y ville vere mig end god behielp der til, att ieg motte haffue kommett til skiffs med denne sommer, saa vitt som den alsommectiste Gud gaffue mig lycken, da skulle ieg saa nolle mig der, som ieg haffuer giortt her til lands bode for Halmsted oc anderstedz; dett maae de sie, som haffuer reett hos mig, oc Gud hand skall vere mitt vidne tillitt. Kere fader, giffuer ieg eder nu ydmygeligen til kende, att vi vare oprycte aff Varbiere oc ind y Suerig y mondags³⁾ att afften effter nogle Suenske, som skulle haffue verett to suade ryttere oc the fennicke knecte, som Frants Brockenhußis kundskaff lyde, oc ree en heil natt oc dag der offuer, før mand kende y deris leier. Den tid, vi komme did, saae vi huerken hund eller hanne, annett end nogett bønner folk løffue oc flyde deris tingest aff veien ind y skoffuen, der som vi kunde intett komme til dem; oc er end aff mine beste s. 610heste forderuitt der offuer, saa ieg faar aldrig gaffn aff hannom; men, kere fader, samme afften drog Moffris Poddebusk fraa vos oc ind y Varbiere igen igen(!), oc bleffue vi liggende y Suerrig en mill ingen lande mercket, oc haffde Frantts Brockenhus loffuett vossett att skulle bliffuett hos vos den natt met sine knecte; men før nogen aff vos viste affuet, da var hand bode borte bode med knectene oc skyttett, oc dett var icke en en halff time der effter, før end der var ild bag y alle gaarene, som vi laa y; haffue ner brentt baade folk oc heste inde, nødes der for till att motte rycke op samme afften oc følge effter de andre att Varbier. Der for, ker fader, for slig reens skyld vil ieg heller vere til skiffs; mand gør intett annett end forderuer gode heste oc faar der slett intett for. Der for, kere fader, æffter di att mind hest er forderuett, haffuer ieg oc giffuet karlen sin besked, oc er nu kommen fraa mig effter hans egen begering; ieg trøster intett saa att kunde hol[de] 1) folck eller heste, oc er ieg hannom e[nd]nu¹⁾ skyllig viij marck. Beder ieg eder gerne, att y haffde ville giortt saa vell oc giffuett hannom samme penninge, oc er ieg hannom oc skyllig rufor vnder hoserne. Kere fader, her med vil ieg haffue eder den alsommectiste Gud befalindis. Skriffuet y Varbier 12. maij anno 65.

Henrick Gyllenstiern.

(Bagpaa: Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Till min kere fader her Mons Gyllenstiern til Stierholm ydmygeligen sends thette brefftt y egen hondt.

Anamet ten 23. maij, Henrick har vdsent.